

kommet med et forslag om beskæftigelsesfradrag. Det er det, de 100.000 kr. til servicejob og hjemmeservicen gør, nemlig skaber nogle job, der ellers ikke ville være blevet skabt i dette samfund, job, vi har brug for, men job, som virksomhederne ikke selv vil skabe, fordi de i virkeligheden er for dyre. Derfor får de 100.000 kr. til de job i det offentlige, og hjemmeservicen hjælper så med på den anden.

Det er jo sådan, verden hænger sammen. Og den virkelighed, som hr. Thor Pedersen ser, at man står i kø efter alle de her mennesker, det har virkeligheden jo desværre bekræftet, at det gør man ikke. Og det har ikke noget at gøre med de menneskers kvalifikationer; det er, fordi, man har en lidt skør idé på arbejdsmarkedet om, at man skal være 22 år og professor for at blive ansat.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen spørger til, hvordan man prioriterer skattelettelserne. Hvilke områder skal man se på først? Det skal man vel diskutere i den regering, som er en følge af et valgresultat efter næste valg. Hvad er det, de partier, der indgår i regeringen, sætter mest pris på? Hvor er det på boligområdet? Hvordan sikrer man, at det kan betale sig at gå i arbejde, så man ikke kan få en rapport fra Rockwool-Fonden, der siger, at der er 10 pct. af de danskere, der er i arbejde, der betaler for at gå på arbejde. Som ville have mere ved ikke at gå på arbejde. Så det er på mange områder, man må se, hvordan vi stille og roligt kan ændre.

Det, vi lægger op til, er jo lige præcis ikke en revolution. Det er ikke, at vi kommer og siger, at nu giver vi skattelettelser på 30, 40, 50 mia. kr. Nej, vi siger, vi vinder med sikkerhed et økonomisk råderum, og størrelsen af det økonomiske råderum bestemmer så de opgaver, som vi kan påtage os, når det gælder om at reducere skatterne. Og det vil selvfølgelig være med respekt for de partier, der indgår i en regering, og selvfølgelig også for det Folketing, der sidder, hvor nogle måske er genvalgt efter næste valg.

Virkeligheden er jo ikke nødvendigvis, som hr. Peter Duetoft siger. Se hjemmeserviceordningen. Den er altså ikke opfyldt af personer, som har haft det svært på arbejdsmarkedet. Det er faktisk unge mennesker og andre, der har sagt: Det er en kanongod idé. Det er en kanongod idé at få staten til at betale det halve af det,

det koster. Selv for det arbejde, som har den laveste timeløn, har danskerne ikke selv råd til at betale. Hvis nu man fik staten til at betale det halve, vil folk så efterspørge? Ja, det vil de.

Og derfor kan man se i Gentofoområdet, at der trives hjemmeservice fantastisk flot. Folk får pudset vinduer, eller de fik det tidligere, de fik luftet hunde, slået græs og gjort rent. Staten betalte halvdelen. Men det var ikke sådan, at de personer, der løste opgaven og løser opgaven, er handicappede eller ikke har fuld erhvervsevne. Det er dynamiske personer, der siger: Den er knaldgod, den forretning, og bare vi kan få lov at få staten til at betale.

Så vil jeg sige om virksomhederne, at det altså også er en forhistorisk opfattelse, hr. Peter Duetoft har, når hr. Peter Duetoft siger: gyldne håndtryk. Det er altså ikke den almindelige arbejder på 65 år, der får et gyldent håndtryk. Det er måske en direktør på 40 år, som ikke træder fra på grund af alder, men på grund af uenighed. For sandheden i dag er den, at de fleste virksomheder er kede af, at ældre betroede medarbejdere stopper og går på efterløn. Jeg ved, at virksomhederne beder deres medarbejdere om ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Nu skal vi snart til at pause!

Ja, jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.22

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptages

Anden næstformand (Henning Grove):

Mødet er genoptaget, og vi går videre i ordførerrækken. Fru Gitte Seeberg.

Gitte Seeberg (KF):

Dette års finanslov er et klokkeklart bevis på, at der er to fløje i dansk politik, og på, at der er afgrundsdyb forskel på, hvad de to fløje vil. På den ene side har vi regeringen. Den sidder på venstrefløjens nåde og fromme, og venstrefløjens tager sig godt betalt, det så vi med pinsepakken, og det har vi set med dette års finanslov.